

Viața Creștină

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

15 Septembrie 2013

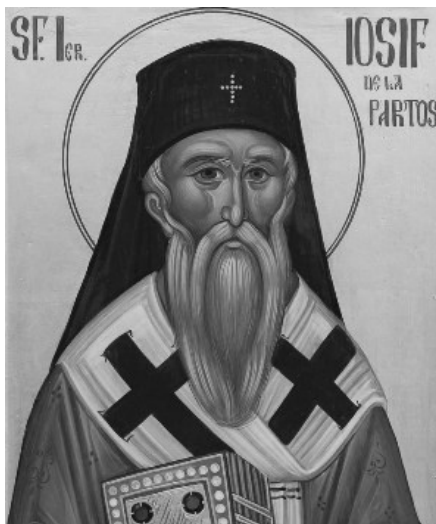
Publicație săptămânală pentru întărire sufletească | Anul IV, Nr. 35 (144)

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci** se citește **Evangelhia** de la **Marcu 8, 34-38 și 9,1** (*Luarea Crucii și urmarea lui Hristos*), iar **Apostolul** din **Epistola către Galateni 2, 16-20**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe **Sf. Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș**, mitropolitul Banatului; **Sf. Mare Mucenic Nichita**; **Sf. Ierarh Visarion**, episcopul Larisei.

Sf. Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș

S-a născut în 1568, în orașul Ragusa din Dalmația. La 15 ani a intrat în mănăstirea Maicii Domnului din Ohrida. După cinci ani de viațuire în această mănăstire, ajunge în Muntele Athos, la Mănăstirea Pantocrator. Aici s-a călugărit și a primit numele de Iosif. Este trimis egumen pentru marea lavră a Sfântului Ștefan din Adrianopol, iar după șase ani este pus egumen în marea lavră românească Cutlumuș.

În 1650 este ales mitropolit al Timișoarei, de unde în 1653 se retrage la mănăstirea Partoș din Banat, important centru bisericesc cu o școală de preoți. Potrivit Tradiției, în momentul trecerii sale la cele veșnice, clopotele mănăstirii au început să bată singure. A fost înmormântat în naosul bisericii mănăstirești.

Moaștele sale au fost mutate în 1956 la Catedrala Mitropolitană de la Timișoara, fiind canonizat de Sfântul Sinod la 28 februarie 1950.

De ce sărutăm mâna preotului?

Claudiu BALAN | ortodoxiatinerilor.ro

În primul rând știm cu toții că nu ne obligă nimeni să facem acest gest, ci e o acțiune benevolă, care vine din sufletul fiecăruia. Dacă simți să-i săruți mâna preotului, atunci săruți-i-o, dacă nu, atunci salută-l respectos așa cum faci cu oricare alt om.

Când am fost în spital pentru acea operație la osul de la cot am stat în salon cu alți pacienți, cu care m-am împrietenit repede, oameni cu probleme mai grave decât ale mele. Doctorii ne vizitau dimineața pentru a vedea cum evoluează situația noastră medicală. Imaginați-vă că pe clinica de ortopedie, erau 10-15 saloane, pline de pacienți cu oase rupte, fisurate și cu fel de fel de probleme. Asta însemna peste 100 de pacienți. Dimineața când cei doi doctorii intrau în saloane, erau însoțiți de alți 2 medici rezidenți, apoi de două asistente cu experiență, și de alte câteva asistente mai noi, și plus de câteva fete care făceau practică pentru a ajunge asistente. Alaiul celor doi doctori era destul de mare, și personalul medical îi urmărea ca pe cei mai importanți oameni din viața lor.

Când medicii intrau în salon, noi pacienții arătam un respect foarte mare față de cei doi doctori, în primul rând pentru că ei au fost cei care ne-au operat și tot ei sunt cei care pot evalua dacă operația a mers bine și ce tratament trebuie să urmărim pentru a ne recupera. Mai pe scurt, vă pot spune că cei doi medici erau în ochii noștri ca doi dumnezei umblând prin saloane... Pentru noi, în mâinile și în creierul lor stătea parte din nădejdea noastră de vindecare.

Eu văzând cum cotul fracturat se recuperează ușor ușor, i-aș fi sărutat mâna cu mare drag... atât de mult îl res-

pectam pe medicul care m-a operat. Cu mâinile lui, cu experiența, inteligența, și talantul lui, el mi-a refăcut mâna, pe care n-o mai puteam folosi la nimic. Datorită mâinilor lui, astăzi sunt aproape ca la început.

Am simțit și simt acest lucru și astăzi: i-aș săruta mâinile cu drag, pentru că prin ele mi-a dăruit vindecare. I-aș săruta mâna cu aceeași iubire cu care îi sărut mâna părintelui meu duhovnic, ca unul ce de 11 ani îmi dă prin mâna sa, dezlegare de păcate, binecuvântare și pace în suflet.

Sărut mâna părintelui meu pentru că ea este singura prin care eu, păcătosul, primesc Trupul și Sângele Domnului. Preotul este singurul om din comunitatea noastră, care l-a atins pe Dumnezeu cu mâinile sale. Noi credincioșii îl atingem doar cu gura, atunci când ne împărtășim. Dar mâinile sale, sfințite, care au primit harul Preasfintei Treimi la hirotonie, au acest mare privilegiu de a-l atinge pe Cel Nevăzut, pe Cel Atotputernic, pe Cel neîncăput.

Sărut mâna preotului, pentru că prin ea se sfințește apa Botezului prin care am fost botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Mâna preotului sfințește apa și o face aghiazmă mare în ziua Bobotezei, când toți gustăm din „binecuvântarea Iordanului” din apele sfințite de Hristos. Prin mâna preotului, Hristos sfințește apa și o face aghiazmă mică, apă pe care o bem zilnic, și cu care preotul sfințește toate ale noastre: casa, mașina, pământurile, mâncarea, și toate instrumentele noastre.

Prin mâna preotului primim dezlegare de păcate la Spovedanie.

(continuare în pagina 2)

De ce sărutăm mâna preotului?

(continuare din pagina 1)

Prin mâna preotului se sfințește undelele la Taina Sfântului Maslu, cu care apoi ne ungem spre vindecarea de boli. Prin mâna episcopului și a preotului se sfințesc bisericile, paraclisele, mănăstirile, altarele, și toate vasele sfinte ale bisericii. Prin mâna preotului se sfințesc icoanele la care ne închinăm și avem atât evlavie. Prin mâna preotului se unește bărbatul cu femeia în Taina Cununiei, primind binecuvântarea lui Dumnezeu. Prin mâna episcopului se hirotonesc noi preoți, care vor propovădui cuvântul Evangheliei lui Hristos în popor. Prin mâna preotului se tund pentru viața monahală, noi monahi și monahii, care vor sluji lui Hristos în ascultare, sărăcie și feciorie până la sfârșitul vieții.

Prin mâinile preoților și a episcopilor au curs râuri de cerneală prin care poporul a fost îndreptat pe calea cea bună către Dumnezeu. Dacă n-ar fi fost scrierile evangheliștilor, a apostolilor și ale marilor sfinți ierarhi ai Bisericii noastre, astăzi am fi trăit în bezna necunoașterii de Dumnezeu și ne-am fi închinat în continuare la idoli, așa cum se închină alte popoare astăzi.

Mâinile preotului se ridică la rugăciune pentru întreaga comunitate și Dumnezeu îl ascultă pe El.

Prin mâna preoților și a episcopilor vine în Biserică Ortodoxă, tot Harul vindecător și luminător al sufletelor

noastre.

Mâna preotului, păcătoasă sau nu, prin ea trece Harul lui Dumnezeu.

Mâna preotului, păcătoasă sau nu, este mâna lui Hristos, Cel care lucrează toate Sfintele Taine în Biserică Sa. Preotul nu face nimic de la el însuși ci toate le face prin Iisus Hristos – Izvorul Vieții și Lumina întregii lumi.

Eu îi sărut mâna preotului pentru că mă simt îndatorat în fața lui, și făcând acest gest îl slăvesc pe Dumnezeu, Cel care i-a dat acest mare har al slujirii pentru mântuirea oamenilor.

Nu sunteți obligați să sărutați mâna preotului. Acest gest trebuie să vină din inimă.

Sunt unii oameni care i-ar săruta și picioarele duhovnicului sau preotului lor, pentru că prin el au primit mare vindecare.

De ce sărutăm mâna preotului?

Fiindcă prin ea acea mână lucrează Dumnezeu în viețile noastre.

Sfântul Ambrozie al Milanului spune: "Preotul este ambasadorul iubirii lui Hristos".

Sfântul Arhiepiscop Ioan Gurăde Aur spunea: "Dacă aș întâlni un preot și un inger m-aș pleca întâi preotului până la pământ și i-aș săruta mâna sfințitoare și apoi m-aș pleca ingerului". Tot el continuă: "Spune-mi, te rog, unde-l vom pune pe preot, când cheamă Duhul cel Sfânt, când săvârșește prea înfricoșătoarea jertfă și când atinge neconținut pe Stăpânul obștesc al

tuturora? Cât de mare curăție, cât de mare evlavie îi vom cere? Gândește-te ce fel trebuie să fie mâinile acelea care slujesc, ce fel trebuie să fie limba aceea care rostește acele cuvinte? Nu trebuie să fie oare mai curat și mai sfânt decât oricare altul, sufletul care a primit atâtă Duh? Atunci și-n timpul Sfintei Liturghii și îngerii stau împrejurul preotului. Tot altarul și locul din jurul jertfelnicului se umple de puterile cerești în cinstea Celui ce Se află pe jertfelnic" ("Despre preoție" VI, 4).

"Mai socotești, oare, că mai ești printre oameni și că mai stai pe pământ, când vezi că Domnul stă jertfă pe Sfânta Masă, iar pe preot stând lângă jertfă și rugându-se, când vezi că toți se înroșesc cu împărtășirea cu Cinstitul Sânge al lui Hristos" din mâinile preotului? Mai socotești oare, că te -ai mutat dintr-o dată în cer, că ai scos din suflet orice gând trupesc și că privești numai cu sufletul gol și cu mintea curată cele din ceruri? O, minune! O, iubire de oameni a lui Dumnezeu! Fiul, Care stă sus cu Tatăl, este ținut în clipa aceea în mâini de țărână, în mâinile preotului."

"Și Se dă pe Sineși tuturor celor ce voiesc să-L sărute și să-L primească" prin aceleași mâini ale preotului ("Despre preoție" III, 4).

Claudiu BALAN

ortodoxiatinerilor.ro

Când lucrul nu vă permite să vă săvârșiți pe deplin pravila de rugăciune, săvârșiți-o pe scurt. Dar niciodată nu trebuie să vă grăbiți.

Dumnezeu este pretutindeni. Dimineața să-l dați mulțumire și să-l cereți binecuvântare cu cuvintele voastre, făcând câteva metanii și este de ajuns! Cu Dumnezeu niciodată să nu vă purtați la întâmplare. Ci întotdeauna cu mare evlavie. El nu are nevoie nici de metaniile noastre, nici de rugăciunile noastre lungi. Un strigăt din inimă scurt și puternic iată ce este de folos! Iar aceasta se poate face din mers! Prin urmare, puteți să vă rugați neînțecat. De aceasta să vă îngrijiiți și în această direcție să îndreptați tot ce fa-

Cu Dumnezeu niciodată să nu vă purtați la întâmplare

ceți.

Sfântul Epifanie a fost întrebat: „Cum să împărțim timpul?” Timpul?! Pentru rugăciune nu există un timp aparte: ea trebuie săvârșită tot timpul, în tot ceasul și în orice clipă. Sfântul Vasile cel Mare a fost întrebat: „Ce înseamnă a ne ruga neînțecat?” Iar el a răspuns: „Să ai în inimă starea de rugăciune și te vei ruga neînțecat. Cu mâinile să lucrezi, iar mintea să o înalți la Dumnezeu”. Apostolii au înconjurat tot pământul și câte ostenele

au săvârșit?! Dar în același timp s-au rugat neînțecat. Și porunca aceasta ei au scris-o. Duhul credinței, al nădejzii și al lăsarii în voia lui Dumnezeu iată ce trebuie să apringem în inimă.

Sf. Teofan Zăvorâtul, Rugăciunea apostolatintarafagarasului.blogspot.com

Leneș sau mândru ?

Se spune că trăia cândva un tânăr care era leneș și mândru și dorea foarte mult să scape de una dintre aceste două boli. El s-a dus la duhovnic, s-a spovedit îndelung și apoi și-a exprimat dorința aceasta arzătoare, de a renunța la una din două: ori la lene, ori la mândrie. Părintele se gândi un pic și îi zise:

- Fiule, află că leneșul îl cunoști după lucrarea sa, fiindcă el nu țipă niciodată așa: „Sunt leneș! Ajutați-mă să fac cutare lucru sau cutare faptă!”. El pur și simplu nu face nimic! La fel și pe omul mândru n-ai să-l auzi vreodată cum spune: „Iertați-mă, știți, sunt cam mândru!”. El pur și simplu face lucrările mândriei, care este boala lui. Și apoi mai zise părintele:

- A recunoaște lenea din tine este ca și cum ai făcut deja primii pași spre hărnicie, după cum a recunoaște mândria din tine este primul pas spre a te apropia de smerenie și blândete, de nejudicarea celui de lângă tine. Cel mai bine este să te rogi! Dumnezeu te va ajuta astfel să te cureți și de o patimă, și de alta. Iar o patimă, să știi, niciodată nu lucrează singură. Din prea multă lene se naște și mândria, căci lipsindu-ne de lucrările lui Dumnezeu, se așează în noi mândria... Și la fel, din prea multă mândrie se naște lenea, căci ai impresia despre tine că ești ceva sau cineva și te lenevești în ascultări și împlinirea poruncilor lui Dumnezeu. Dacă vrei să alegi una din două, alege rugăciunea! Auzind acestea, copilul plecă spre casa lui mai îndreptat.

(adaptare după volumul **Nestemate Duhovnicești**, vol I, Editura Cristimpuri, 2010)

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita
Protopopiatul Pașcani

Adresa:
sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:
Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:
Tel: 0745 77 64 56

e-mail: parohia.poienita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>
www.facebook.com/parohiapoienita